

Bortset fra lovens bestemmelser om opbevaring af fisk, indretning, ren- og vedligeholdelse af lokaler m. v., på hvilket område fiskeriministeriet iøvrigt også i de pågældende bevillinger har adgang til administrativt at foreskrive de betingelser, som man finder rimelige, vil loven i det væsentligste kun berøre auktionsmestrene, forsåvidt angår bestemmelserne i § 3 om bortsalg af fisk af dårlig beskaffenhed.

Iøvrigt bemærkes, at det er hensigten, når lovforslaget er gennemført, at optage forhandlinger med Foreningen af Fiskeauktionsmestre i Danmark og erhvervets hovedorganisationer med hensyn til hele spørgsmålet om kvaliteten af den fisk, der fremstilles på auktionerne, med henblik på tilrettelæggelse af en fuldt tilfredsstillende tilsynsordning, om muligt på frivillig basis. De dertil sigtende bestemmelser vil da kunne optages i auktionsreglementerne.

Ad spørgsmål 26.

Også her har man på grund af den nære forbindelse mellem forslaget til lov om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer og loven om levnedsmidler m. m. holdt sig så nær som muligt til sidstnævnte lov, idet man dog har begrænset adgangen til idømmelse af forlængelsesstraf til kun at omfatte grove eller gentagne overtrædelser.

Når man ikke har ment at kunne indskrænke straffen til bøder alene, skyldes det, at flere af lovforslagets bestemmelser, således f. eks. §§ 21 og 44, er af en sådan karakter, at en bøde hverken af special- eller generalpræventive hensyn vil være en tilstrækkelig reaktion overfor lovovertrædelser af denne art.

Ad spørgsmål 27.

Bestemmelsen i § 47, stk. 2, er ganske ligelydende med bestemmelsen i § 23, stk. 1, 2. punktum, i loven om levnedsmidler m. m.

Ved at indskrænke bestemmelsen til alene at gælde eksporttilladelser ville man efter almindelige fortolkningsregler modsætningsvis komme til det resultat, at adgangen til at drive næring som fiskegrosserer eller fiskehandler m. m. ikke skulle kunne frakendes ved domstolene, hvilket ville være helt urimeligt i betragtning af, at der ligeså vel indenfor disse erhvervsområder som indenfor fiskeeksporten vil kunne forekomme overtrædelser af en så grov karakter, at retten til at drive handel med fisk bør frakendes de pågældende.

Ad spørgsmål 28.

Der er ikke ved selve loven foreskrevet nogen pligt for fryserierne til at lade fiskerikontrollen besigtige fisken inden frysningen. Sådan tilkaldelse af fiskerikontrollen vil kun være påkrævet i tilfælde, hvor frysehuset er i tvivl om fiskens kvalitet og derfor ønsker at sikre sig mod et eventuelt ansvar efter loven ved at overlade afgørelsen af, hvorvidt varen er egnet til frysning eller ej, til fiskerikontrollen.

I de tilfælde, hvor der herefter vil kunne blive spørgsmål om en eventuel forsinkelse af frysningen på grund af, at fiskerikontrollen ikke straks kan komme til stede og besigtige varen, vil sagen kunne ordnes enten ved, at frysningen efter aftale med kontrollen straks foretages, således at kontrollen først bagefter ved undersøgelse af prøver af den frosne vare afgør, om varen er af god eller dårlig beskaffenhed, eller, hvis det kun drejer sig om kortere tidsrum, ved at varen henstilles i kølerum, indtil fiskerikontrollen kan nå at besigtige varen.

Ad spørgsmål 29.

Der er intet til hinder for, at de frysehuse, der autoriseres til frysning af fisk og fiskevarer, vil kunne få tilsendt en fortegnelse over de til fremstilling af sådanne varer autoriserede virksomheder.

Herudover skal jeg til § 22 stille følgende ændringsforslag:

I § 22, stk. 1, indføjes i 2. linie efter ordet „frosne“ ordene: „fisk og“. Tilsvarende tilføjelse foretages i marginbetegnelsen til § 22.

Chr. Christiansen.